

Megjelen hetenkint kétszer
szerdán és szombaton este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoraljaujhely, Főter 9 szám.

Telefon: 42. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Nyiltárben minden garmond sor 40 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

Előfizetési ára:

Egész évre 10 korona, félévre 5 kor,
negyedévre 2.50 korona.

— Egyes szám ára 10 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűknél nagyobb, avagy
díszbetűkkel, vagy kerettel ellátott hir-
detések tértértek szerint egy négyszög
centim. után 8 fill. — Állandó hirdeté-
seknek árkedezmény.

A bor becsületeért.

— márc. 22.

Benne volnánk hát a huszadik században? Egy született Windischgrätz, az egykori Rákóczi-rezidencia sárospataki ura, borral kereskedik. A megrontott, a világszerte kompromittált tokaj-hegyaljai becsülete visszaszerzéseért felcsap borvigécnek. No, természetesen, a maga kedves uri bonhomija módján, mint aki tud annyira fölényes lenni, hogy ezt a szerepet is vállalja. Az unbedingte Unterwerfungot nem a fegyverei ellenében követeli, hanem a Tokaj-Hegyalja győngyöző kincses nedűje részére biztosítja. Rengeteg agitáció, egy sereg küldöttségjárás után, a borvidéki tanácskozások tömön-tel tintafogyasztása közepett — se szó, se beszéd — az afrikai vadászatok bevezetéseként világjáró hajókra diktálja borainkat. Kapacitál, argumentál, hogy visszaszeresse megtépázott becsületünket. A világ legelső borvidékének egzisztenciáját.

*

A hegyaljai borkérdés ma már nem csupán az új bor minőségének kérdése. Talán nem is csak épen az egzisztenciánké? Ennél is több. Ma már a hegyaljai borkérdés a nemzeti becsület valamelyes jelentékeny része visszahódításának az ügye. És a borhamisítók pusztításai után, valóban egy világjáró vadász és nem szimpla vigéc kell ahhoz, hogy lefegyverezzen minden külföldi veszedelmet, megadásra kényszerítsen minden további bizalmatlanságot, mely egészen belevesződött a köztudatba a Tokaj-Hegyalja — tisztasága ellen.

Feltűnt már az egyptomi alkirály sárospataki látogatásakor, hogy a fiatal herceg, jó magyar szokás szerint, illusztris vendégének utavalóul egy kis hordó tokajit ajándékozott. Ambár ez a keleti ekszportra való buzdítás kissé veszedelmes vállalkozás volna. A Lloydgőzcsők internacionális közönsége hatalmas hirdetőgárdájává lehet a borainknak, de már az afrikai királyi herceget könnyen bajba sodorhatná népével a tokaji. Mert ha igazak Stanley feljegyzései, hogy a keleti embert már a xeresi nedű is a kéjes gyönyör valóságos parokszizmusába sodorja, milyen volna valjon ott a tokaji tűznek népszerűsített hatása? Valószínű hát, hogy itt majd csak az udvari légkör modernebb szféráiban marad otthonos a tokaji, különben a Korán tilalmának nyílt megszegésével, még valahogy fejére vonhatná őfensége az afrikai „ég és föld minden angyalainak átkát.”

Ez azonban inkább csak a régi nedűre áll, arra a mai nagy „raritys”-ra, amiből bizony a sárospataki herceg pinejében is alig akad egy-egy kis hordócskával. A mai bor már nem ennyire veszedelmes. De nem azért, mintha lassanként nem érle-

lődnék ez is a régi fajta erősségéig, hanem mert ma még az új „amerikai tőke” nem asszimilálódott egészen a talajjal. Még nem annyira, hogy az elvesztett erőt ma már visszaszerzettnek mondhatnók. Hogy azonban a visszahódítás munkája évről-évre intenzivebb lesz, ezt az újabb és újabb termések javulásai igazolják. Az új bor öregítése során is észlelhető, hogy a régi zamat és nemesség visszatér. Vannak ugyan a régi bornak olyan tradícióban elmélyedő fanatikuskai, akik nem hisznek a feltámadásban, de meglátszik már a Tokaj-Hegyalja egész eksteriőrjén, hogy bizik a teljes ujjászületésben. Az új hajtás új nedűjének ereje már hitet öntött a lelkekbe. Az ősi gyönyör, mely egykor a „Nagyságos Fejedelem homlokáról is elsimitá a gondok bárázdáit,” szép lassan átszivárog már az idegen plánták gyökereibe. Amit veszendőnek hittünk, a világ legremekebb italának illata ott kóvályog már az új szüretnek levegőjében is. Még csak a hegyaljai ember hozzáértő érzékének finom szálain át érezzük, de már tudjuk, hogy: ez az. Hogy az Isten áldotta humus össze szokik már az új vesszővel. Hogy ebből az új szeretkezésből már a régi gyönyörök fejlődnek.

Csak a jó öreg Andris vincellér, ő szegény komoran rója az új szüretet. Sopánkodik, hitetlenkedik:

— Nem hiszem én uram a hihetetlen, — fakad ki nem egyszer, — csak olyan ennek a jó földnek is a szíve melege, mint a magamé. Az idegen gyökért körül fogja, erőt is ad nekik. Van miből adjon. De már bizony a régi szerelmét, az igazit, ez az újabbik sohasem pótolhatja...

Am a pohár mögöl, amint felhajt egygyel az új nektárból, szinte ott látom arcán Rabalais Panurge-ának busulását, hogy nincs három könyök hosszú torka tartósabban lefelé csusztatni a pompás italt. Az öregnek inkább talán amiatt szomorodik szegény szíve, hogy ma még bizony nincs oly bőven az újból, mint volt régen a régeből. Régen, amikor pásztorkodó éjjeli kedvteléseinken, pattogó rőzsék tüze mellett, a esőpögtetett szalon-nás kenyeret is számorodnival öntöztettük...

Andrássyné Kendeffy Katinának kedvence mondása, hogy: „Lesz még szőlő, lágy kenyér,” — hány-szor volt kifejezője a Hegyalja sóhajának és reménykedésének. Annak a rengeteg tanácskozásnak, ahol hosszú időn át csak a hit tartotta ébren a Tokaj-Hegyalja megmentésén dolgozó érdemes vezetőket, meddig nem volt egyéb vigasztalása, mint csupán a jó reménység. Es ma már ime, egy „új földesur,” a zempléni új Anker Schmidt lovag, vigéckedésre is elszánta magát, hogy ennek a vidéknek sziszifuszi munkáját előbbrevigye. Nemesak ezt; azt is, hogy ez a munka ne csak sziszifuszi legyen, hanem reménnyel eltelt a biztos ujjászületésben. Mert ki kételkedhetnék valjon ott, ahol ez a vigéc „dolgozik,” hogy a pohárba tiszta bor kerül? Ki ne hinné, hogy ez a vigéc már csak egy borvidék

megettisztult reputációja után vállalkozhatott a tokaj-hegyaljai bélyegző új propagálására? Valóban alig lehetett volna ötletesebb, élelmesebb és okosabb formulát kitalálni a megérdemelt új becsület hódító akciójában. És amennyire a fiatal herceget a Hegyalján jól ismerik, jól tudják, hogy ehhez az ötlethez és élelmességhez nem kellett nála egyéb, mint az egyéni inspiráció tüze, amely annál kedvesebb, mert épen ezt is a hegyaljai füti. Recte: ez az ekszvizit szeretete épenséggel nemcsak a bornak, hanem hazaszeretete és lokalpatriotizmusa igaz érzéseinek is tulajdonítható.

*

És ehez az ötlethez kiegészítőül még majd az ötlet másik felét kell életrekelteni: népszerűvé tenni ismét a hegyaljai szüretet. Gondolom a Hegyalja centrumában, a zempléni megyeházán már szó is volt erről; csak éppen az idegi gyenge termés vágta utját a kivitelnek. Természetesen azzal kezdődnek a népszerűsítés, hogy az iróvilágot lecsalogassák a hegyaljai szüretre.

Hajh' szegény Musset megfordul majd sirjában, hogy az ő zöld abszintját meg akarják fosztani a pegazusi egyeduralmától. Mert bizony, ha arra való mecénás akadna, aki a mai költővilágnak olyan hegyi oázisát alapítaná meg, mint teszem a piktorok Nagybányája, ki tudja, hány új Főthi dallal gazdagodhatnák az irodalom? Mezei Ernő, az egykori Szemere-szüretet lantosa, ma az újhelyi prózai költemények illusztris troubadourja, nem bolyongna egyedül írni vé-nája tűzével a szüreti hangulatban. Talán majd az isteni nedű nivelláló erejében Kiss József is összebékülhetne Ady Endréekkel? Ami Schillert gyönyörű inspirációkra tüzelte, Petőfit gondolatai merész szárnyalására röpítette, Byron Cigni Margueritta buja csókjánál is hevesebb érzékiségre ragadta: a tiszta szűz bor, mint Istenadta fűtdanyaga a költői elmének, csillagos szép esték pompás szüreti hangulataiban, ki tudja milyen új termékenységet produkálhatna? Ki tudja? Meg lehet próbálni.

Miért nem lehetne ismét divattá antik poéták módjára, hogy az ujak a szabad ég alatt kereszenek hangulatokat. Őszi esték zuzmarás szűrkeségében, pásztortűzek kedves melegénél, mikor épen visszatért az ősi erő is a legjobb borba és a bor tűzén át szívekbe...

Biró Pál.

A sztropkói rejtély.

Refleksziók Az Estben
megjelent s a sztropkói
rejtélyről való riporthoz.

*

Mit mondott a főispán?

— márc. 22.

A sztropkói rejtély híre végigsepert már az egész országon. A gazdátlan értesülések könnyen kapaszkodnak bele a telegráfdróba és 24 óra kell csak hozzá, hogy idegen tájakon lopja bele magát minden érdeklődésbe — a szenzáció. Még folyamatosan van minden vizsgálat, a hatóságok most dolgoznak a rejtély tisztára fejtésén: s mégis a leghatározottabban megirtan olvassuk mindenfelé — s főként a pesti lapokban — a Tkács Mózes vádjának szellemében való megállapításokat. Halljuk a szörnyűkődést, mely még be nem bizonyított pletykákból szedi a gyökereit és már is kórusban hallik a pereát, mely már eleve a Malonyay Tamás főszolgabíró fejét kívánja. S mi újból hangsúlyozzuk: be kell várnia a nyilvánosságnak a vizsgálat eredményét és csak azután kerülhet sor az ítélet megsummazására.

A sztropkói rejtély megmozgatta „Az Est”-et is. Leküldte a riporterét: Fényes Lászlót, hogy a helyszínen szedegesse össze a toll alá kívánczó impressziókat. Fényes kiment Sztropkóra, sorra vette — de csak az egyik oldalról, a vád oldaláról — az affairékedeltjeit s úgy írta meg a tudósítását. A hosszú s oldalakra nyúlt riport során Fényes László beszámolt arról a beszélgetésről is, melyet Meczner Gyula főispánnal folytatott és ennek a közlésnek szegeződött neki az a cáfolat, melyet a mult szerdai számában közölt a Zemplén. Fényes László közlései szerint arra a kérdésére, hogy:

— a főszolgabíró a karhatalmat, ha szükségesnek találja alkalmazni, Zemplénvármegyében ön-maga szokta gyakorolni?

Azt felelte a főispán, hogy:

— kérem, az némelykor nagyon jó, ha a főszolgabíró egy-két pofonnal intéz el valamit, nem kell mindjárt a csendőrséget használni.

S erre a közlésre vonatkozóan konstatáltuk — s a cáfolat napvilágot látott a budapesti Magyar Nemzetben is — hogy Az Est nem hiven, de elferdítve, céltatosan adja vissza a főispán kijelentéseit. Mert mindjárt másként fest a dolog, ha megírja Az Est azt is, hogy miért van a főispán szerint némelykor több haszna egy-két pofonnak, amit a főszolgabíró oszt ki, mint annak, ha mindjárt a csendőrség lép akcióba. Az indulat nagyon könnyen kapható a lázongásra és a mi felvidéki népünk amikor már mélyére nézett az alkoholnak, egy-kettőre megvadul a csendőrszuronytól. S mondja meg Fényes László ur, mi a nagyobb baj, ha egy-két pofonnal csitítjuk el a békétlen s lázongó indulatokat, vagy hagyjuk, hogy az a sztropkói tót neki szaladjon a csendőrszuronyra? Annak a hideg, éles pengének, amely nem mókázik, de amelyet nehezebb is kiheverni, mint azt az egy-két po-

for. Ezt mondotta a főispán, ebben a szellemben tette meg a kijelentéseit és tanuul citálunk mindenkit, a kiből egy szikrája is él a jó értesnek: nem-e a humanizmus, az emberszeretet jegyében valók a főispán kijelentései? Az Est urai mért-földnyi messzeségekből, a nyomtatott betűn át itélik meg a dolgot: az élet azonban a főispánnak ad igazat és a szegény, minden kulturától idegen tót — amint a vasárnapi duhajkodás mámorát kialudta — hálásan nyugtáz minden olyan energikus közbelépést, ami esetleg utját állta, hogy beléfurassa a maga meleg, eleven testébe a hideg csendőrszuronyt. A két baj közül mindenesetre a nagyobb, az életreszólót kerülte el.

Egyébként Kún József vizsgálóbíró tegnap délután Sztrópkóra utazott, hogy ott, a helyszínén folytatassa le ma s holnap a tanukihallgatásokat.

NYILVÁNOSSÁG ELŐTT.

— márc. 22.

Hétfőn délelőttre idézett a sátoraljaujhelyi büntetőbíróválasztás maga elé azért a cikkért, melylyel e hasábon a múlt esztendő decemberében támadtam Illésházi Endre ellen. S ugyancsak hétfőn délelőtt kellett Illésházi Endrének is számot adnia azokért a reflexiókért, melyeket a lapjában kapcsolt az én írásomhoz. A bírói bölcsesség megállapította, hogy sajtó útján elkövetett becsületsértésben mindketten bűnösök vagyunk és Illésházi Endrét 20 kor. fő és 10 kor. mellék, engem meg 40 kor. fő és 10 kor. mellék büntetésre ítélte. Mindkét ítélet jogerős.

Sine ira et odio írom e sorokat. Egy bírói ítélettel lezárt ügyről van szó és én még a látszatát is kerülni akarom annak, mintha az itt következő megjegyzéseknek kritikai élük volna. Resumálni akarok csak egyet-mást és hogy végére értünk — Illésházi Endre 30 korona, én meg 50 korona pénzbüntetés árán — ennek az ügynek, szükségét látom egynemely tény újból való megállapításának. Ez minden, amire itt sort akarok keríteni.

A múlt esztendő augusztusában a Zemplén hasábjain egy rövid közleményt adtunk közre. Disszonáns hangok — ez volt annak az írásnak a címe és e körül a néhány sor körül porzott föl az affér. A viaskodás — melynek a hétfőn letárgyalt becsületsértések voltak a konzekvenciái — ott kezdődött, hogy Illésházi Endre egy intervjut jelentetett meg, melylyel — én rajtam keresztül — a főispán és dr. Adriányi Béla ellen támadt. Az intervjut nem hagyhattam szó nélkül, válaszoltam is rá és szó szerint a következőkben tettem papírra a „Disszonáns hangok” megjelölésnek előzményeit:

Mikor a vármegye tisztikara és a jegyzői egyesület a Dókus jubileum megünneplésére készült, híre járt, hogy a jegyzői egyesület a maga részéről — a vármegye tisztikarával együttesen rendezendő ünnepre — a főispán legélesebb politikai elleneseit: dr. Buza Barnát és Illésházi Endrét delegálta szónokokul. A vármegye tisztikara — s azt hiszem, a jegyzői egyület is — meghívta erre az ünnepségre Meczner Gyula főispánt is és itt következtek be a disszonanciák. En fölkerestem a főispán urat és jelezve, hogy foglalkozni kívánunk a dologgal, arra kértem: tegye meg az észrevételeit. A főispán ur ki is fejtette az álláspontját, papírosan — amugy vázlatosan, nagyjából — én azt meg is rögzítettem. S Öméltósága kijelentette — és idecsusorodott a szóval tett nyilatkozata — hogy bármint szeretne is, de még sem mehet el a Dókus-ünnepségre, ha ott dr. Buza Barna és Illésházi Endre, ez a nyugdíjba menesztett

eksz-darabont viszik a szót. Ennyi volt a lényege mindannak, amit a főispán ur mondott.

S itt az én bűnöm. Illésházi Endrével jó viszonyban voltam s ez a jó viszony még abból az időből ered, amikor együtt titánkodtam vele a Sátoraljaujhely hasábjain. Gyakran megfordultam a boltjában s el-el diskuráltunk. Lejövén a megyeházáról, kora délelőtt volt még, betértem hát hozzá. S nevetve, tréfásan fenyegettem meg: — Kikapnak holnap a Zemplénben. Miért — kérdezte a NAGY PURITÁN. Mire elmondtam neki, hogy a Buza Barna meg az ő szónokul való delegálásáért s elmondtam neki azt is — a főispán ur nyilatkozata alapján készített jegyzeteimből olvasva — hogy mint vélekedik erről a dologról Öméltósága. S hogy idáig jutottunk, az az én részéről csak kollégialis szívesesség volt. Illésházi ugyanis azzal állt elő, hogy a Zemplén másnap, szerdán jelenik meg, míg a Sátoraljaujhely csak pénteken, nem előzhet hát meg akkor sem, ha nagyjából elmondom, hogy mi lesz abban a közleményben. Nagy szíveséget teszek neki vele, mert még aznap ir Szoták Istvánnak, a jegyzői egylet elnökének s így Szoták még olyan időre készülhet el a válasszal, hogy az a Sátoraljaujhely legközelebbi számában meg is jelenhet majd. En kötélnék állottam s jóhiszeműen elmondtam, hogy mint vélekedik a dologról a főispán s elmondtam, hogy minden valószínűség szerint hasonló szellemben ir majd a dologról a Zemplén is. S azzal otthagytam Illésházit.

Később a felelős szerkesztőmmel találkoztam s megbeszéltem vele, hogy mint foglalkozzék a dologgal a Zemplén. — Ismerttettem előtte a főispán ur álláspontját s ő annak nyomán — szinte mondatról-mondatra — megadta az instrukciót, hogy mit írjak meg a cikkben. En papírosra tettem a közleményt és leadtam azután a nyomdába. Déljárt fölcsengetett telefonon Illésházi és arra kért, hogy keressem föl. Pont 12 órakor hazamenet, betértem hozzá s azzal állt elő, hogy Szoták bejön Ujhelybe, a választ megakarják írni, mondjam el hát megegyeszen neki, hogy mi lesz a cikkben. Édes Istenem — gondoltam magamban — a cikk másnap megjelenik, miért titkolódom, ha szíveséget teszek nekik. S Illésházi — haj, ezt ma kell konstatálnom — a szíveséget: fizetett is.

S ma sem mondhatok el mást. Készséggel koncedálom — s koncedáltam már akkor is — hogy a főispán ur öméltósága kijelentései és a Disszonáns hangok lényegileg — az állásfoglalás irányát tartva szem előtt — egyeztek. Illésházi Endre egy a Fm. Hírlap hasábjain közreadott intervjuban azonban azzal állt elő, hogy kijelentettem előtte, de mások előtt is, hogy a Disszonáns hangoknak Meczner Gyula a szerzője. S ehhez az állításához fűztem én — az indulat hevében nem éppen válogatva a szavakat — a magam reflexióit. Illésházi Endre erre a törvényszék elé állított, a törvényszék el is ítélte, indokolásul azt adván, hogy a főispán ur kijelentései nyomán papírra tett jegyzetek és a Disszonáns hangok lényegileg, szellemileg egyeznek, joggal következtethette tehát Illésházi Endre, hogy a Disszonáns hangoknak Meczner Gyula a szerzője. Azt azonban, hogy én jelentettem volna ki Illésházi előtt, hogy Meczner Gyula a szerző, azt a tárgyalás során egyetlen tanuvallomás sem igazolta.

A bírói bölcsességben megnyugodtam s állom a konzekvenciáit az ítéletnek. Illésházi föltevésékké dolgozott és csak következtethette azt, hogy Meczner Gyula a szerző. A főispán azonban csak a maga álláspont-

jának adott előttem kifejezést, én a kijelentéseit papírra tettem, majd fölolvastam ez ujság felelős szerkesztője, dr. Adriányi Béla előtt, ki — a főispán ur kijelentései nyomán megadta — szinte mondatról-mondatra az instrukciókat, hogy mint írjam meg a Disszonáns hangokat. Hogy azután a Zemplén közlése a főispán álláspontját — a föltétlenül helyes s minden ízében megokolt álláspontot — tükröztesse vissza s hogy ez nem tetszett sem dr. Buza Barnának, sem Illésházi Endrének, az nagyon természetes.

Roboz Hugó.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(A csatornázás. A város képviselőtestülete Farkas Andor polgármester elnökelete alatt f. hó 28-ikán rendkívüli közgyűlésre jön össze. Tárgysoron a következő pontok szerepelnek: 1. Az általános csatornázási terv és költségvetés tárgyalása. 2. Az összes csatornázási munkálatok kivitele iránti intézkedés. 3. A 100,000 koronás beruházási költségre vonatkozó ajánlatok tárgyalása.

(A város képnyereménye. Az orsz. képzőművészeti társulat múlt év őszén Sátoraljaujhelyben rendezett vándorkiállításának bezárása napján képsorsolást tartott. A sorsjáték alkalmával a vándorkiállítás igazgató-sága kikötötte, hogy a záros határidőn belül át nem vett képek Sátoraljaujhely r. t. város tulajdonába mennek át. A sorsolás győzelményét képező Tury Gyula festőművésznek „Lessinai kolostor udvara” című 300 koronára értékelt és Gerster Károly 70 koronára értékelt olajfestményei a kitűzött határidőig át nem vétetvén, azokat a kiállítás ügyvezető titkára, dr. Kontz Endre a napokban tette le Farkas Andor polgármester kezeihez, hogy azokat Sátoraljaujhely város öröktulajdonába átvegye és e körülményt a képviselőtestületnek bejelentse.

(Uj mezőgazdasági szeszgyár. A m. kir. pénzügyminiszter a földművelésügyi miniszterrel egyetértően gróf Sztáray Sándor nagybirtokosnak a laborciszszögi határban fekvő Zsabján pusztán 720 hl. szeszfőző kontingenset engedélyezett. Esős időben a mostani uton az építendő szeszgyár kocsin ugyszólván megközelíthetetlen lenne és így — amint a Felsőzemplén írja — valószínű, hogy a szeszgyár építésével kapcsolatosan az Izbügyára vezető országutat is rendbe fogják hozni.

Három riport:

az ev. püspökválasztás visszhangjairól, egy halálos szerencsétlenségről és az Amerikába való kivándorlás közvetítéséről.

(A bíróság előtt.)

Az ág. ev. püspökválasztás hullámai már a bírói szék elé is odaértek. A két püspökjelölt: Terray Gyula és Geduly Henrik tábora szenvedélyes elszántsággal vivják egymás ellenében a maguk harcait és ennek a viaskodásnak egy jelentős stációja következett be szombaton a miskolci járásbíróóság előtt. A múlt év szeptemberében támadó cikk jelent meg egy budapesti lapban az azóta elhunyt Zelenka Pál evangélikus püspök ellen. Materny Lajos debreczeni főesperes és dr. Szánthó Bertalan miskolci orvos egy értekezleten a cikk sugalmazásával Geduly Henrik egyházmegyei főjegyzőt gyanúsították meg, mint aki visszavonulásra akarta bírni a püspököt, hogy őt vá-

lasszák meg a helyére. Geduly rágalmazásért és becsületsértésért feljelentette Maternyt és Szánthót és az ügyet szombaton tárgyalta a miskolci járásbíróóság. Sátoraljaujhelyből Eiserth István kir. főügyész-helyettes és Domján Elek ág. ev. lelkész voltak tanukul beidézve. A tárgyaláson a vádlottak nyilatkozatot olvastak fel, a melyben kijelentették, hogy felszólamlásuk félreértésen alapult és sajnálkozásukat fejezik ki. Geduly erre elállt a vádtól.

(Halál a sineken.)

Halálos szerencsétlenség mosta véresre szombaton délelőtt a kassai pályaudvar földjét. A sátoraljaujhelyi vonat már beérkezett, az utasok is kiszállottak, mikor a mozdony tolatás céljából maga után vonszolta az üresen maradt kocsikat a raktárak felé. A raktárak mellett az egyik váltó hibásan volt állítva és így a mozdony nem helyes sínparra tévedt, maga után rántva a többi kocsikat is. Ez volt a halálos baleset előidézője. A nagy zökkenés következtében a mozdony utáni kocsiból Palágyi István sátoraljaujhelyi segédfékező kibukott, még pedig oly szerencsétlenül, hogy a kerekek alá került. A szerencsétlen emberrel a vonat rövidesen végzett. Jobb lábát tőből leszakította, arcát a felismerhetlenségig eltorzította, fejét összelapította és több helyen betörte úgy, hogy az agyveleje is kilocsesant. Egy további kocsiban ült Német Viktor kocsivezető, aki azonban szerencsésen megmenekült, mert amikor a bajt észrevette, kiugrott a vonat másik oldalán. A halálos szerencsétlenséget Orosz István kocsivizsgáló és Makó István raktárnok vették először észre. Nyomban értesítették a rendőrséget, amelynek részéről Juhász Mór ügyeletes rendőrfogalmazó és dr. Mossolyi Géza rendőrorvos jelentek meg a helyszínen. Palágyi István Sátoraljaujhelyben lakott és halála — mely a kenyérkereső apát gázolt végig — egy nagyszámu családot döntött a kétségbeesésbe.

(Amerikát szolgálta.)

Molnár Zsigmond Töketerében kazánkovácskodott, de a maga egyhangú, kevés pénzü mesterségét egykettőre meguntta. Valami kiadósabb ipar után látott s úgy találta, hogy az amerikai kivándorlás közvetítése üdvözít csak. Zugűgynök lett hát és sok becsületsértéssel látott hozzá, hogy minél nagyobb eredménnyel szállíthassa az oceaántjáró hajók torkába a zempléni magyarokat. Esztendőknél át folytatta a mesterségét anélkül, hogy a hatóságok rajta csiphették volna. Agyafurttan, sok ügyes praktikával dolgozott és ma már se szeri, se száma azoknak a véreinknek, akik a Molnár Zsigmond kalauzálása mellett — s minden utlevél nélkül — jutottak ki Galiciába. Különös előszere-tettel a fiatal s hadköteles parasztleányeket csempészte át a határon: az üzletnek ez az ága a legjövedelmezőbb és Molnár Zsigmondnak nagyon kellett a pénz. A múlt héten ismét egy nagyobb transzporttal indult utnak: Czap Mihály 22 éves, Hatrag János 23 éves, Ferjő Mihály 21 éves s Kozsnyik János 21 éves nagyruzsikai legényekkel indult utnak és az Amerikába igyekvő magyarokat minden baj nélkül kalauzolta át a galiciai Lupkóba. Száz-száz koronát kapott a munkájáért és azután nyugodtan tért vissza Töketerébe. Az ottani csendőrszolgálat azonban gyanusnak találta a Molnár időközönkénti el-eltűnéseit, megfigyelte s szombaton le is tartóztatta. Molnár rövid fagatás után beismerte a bűnét és már be is szállították az ujhelyi ügyészség fogházába. Alapos a gyanu, hogy Molnár zugűgynökösködésében az édesanya is támogatta és ő segédkezett neki a kivándorlók felkutatásában.

A kritika jogán.

A Fm. Hírlap támadásai. — A szerző nem akar jelentkezni. — Kincsesy Péter és dr. Csizy Béla kijelentései.

A magam ügyéről.

— márc. 22.

A Felsőmagyarországi Hírlap legutóbbi számaiban ismételt szó esett rólam. Gúnyosan, sértő módon aposztrofáltak és amikor arra került a sor, hogy helyt álljanak azért a cikkért, mely nemcsak hivatali kötelességem megszegésével vádolt, de ravaszul, a szavak mögött megbújva sértő jelzőkkel is illetett, minden szorgos biztatásom dacára sem akart jelentkezni a szerző. Nem tehettem tehát mást, minthogy levelet írtam a Fm. Hírlap szerkesztőségének és tudatára adtam a cikk szerzőjének mindazt, amit tisztességes ember ilyenkor tudtul szokott adni. Ezt tettem én és a Fm. Hírlap most szombaton arról prédikál, hogy — a világsajtó 90%-nak példája után indulva — a lehető legkorrektebbül járt el velem szemben. Nem marad más hátra, minthogy ügyemet a nagyközönség elé vigyem és az elfogulatlan nyilvánosságra bízom eljárásom megítélését.

Mint köztisztviselő hivatalos működésemet a tárgyilagosságnak mindig szívesen vettem alá; ámde ezt tette-e a Fm. Hírlap ismeretlen s magát megnevezni semmi kép nem merő cikkírója? Nem-e az ellenszenv s az a célzatosság olvasható ki minden sorából, hogy nevétség tárgyként állítson a közönség elé s mikor ezen iparkodott, gyermek módra még faragatlan s ostoba gunyvevekkel is illetett. Nem választhattam más utat, minthogy megbizottaim utján a sértő cikkirótól magyarázatot, esetleg elégtételt kérjek. Hogy miként folyt le az elégtételkérés s hogy miként viselkedett a Fm. Hírlap, ezt az ügy érdeménél fogva itt adom:

A lapnak felelős szerkesztője nem lévén megnevezve, megbizottaim Landesmann Miksa lapkiadót keresték fel s megkérdezték, hogy ki írta a reám vonatkozó s engem sértő cikket, mire Landesmann ezt felelte, hogy az egészről nem tud semmit, keressék fel az urak Teleyk Sándor szerkesztőt; megbizottaim erre felkeresték Teleyk, aki a következőket jelentette ki:

— En nem vagyok felelős szerkesztő, nem is tudom, hogy ki a Fm. Hírlap felelős szerkesztője, a cikknek sem én vagyok a szerzője.

Visszatértem hát a megbizottaim Landesmannhoz, aki most a következőket mondotta:

— Egyelőre vállalom a felelősséget, de a cikket nem én írtam és csak bíróság előtt nevezem meg a szerzőt.

Már most kérdem az elfogulatlan közönségtől: tisztességes újság kapható-e ilyen eljárásra, nem bujkálás-e ez? Kipellengéreznek, guny tárgyává tesznek tisztességes embereket s amikor durva élekekért felelni kell, elbujik a szerző — gyáva nyul módjára — s nem meri magát megnevezni. — Ezekután nem tehettem egyebet minthogy az előbb említett levelemmel keressék fel a Fm. Hírlap szerkesztőségét s ugy adják kifejezést a mindenképen jogos felháborodásomnak. Hogy az ellenem intézett komis s nevetlen gyerekhez illő támadás milyen visszhangra talált még azoknak az uri emberek körében is, kik a Fm. Hírlap felülbírálatával vannak megbízva, arra vonatkozóan a nyilvánosság elé hozom, annál is inkább, mert az illető urak erre felhatalmaztak, Kincsesy Péter urnak azt a kijelentését, hogy nem helyesli s nem azonosítja magát az engem ért személyi sértésekkel s hogy dr. Csizy Béla ur megtagad a cikk szellemével való minden közösséget, azzal nem azonosítja magát, annyira nem, hogy a Fm. Hírlap szerkesztő-bizottságából ki is lép.

Ez a tényállás s én nyugodtan várom a nyilvánosság ítéletét. S hogy a támadás érdemi részével is foglalkozzam, kijelentem, hogy a Fm. Hírlap ellen azon vádjáért, hogy a baromfikiosztásnál hivatalomnál járó kötelességemnek nem tettem volna eleget — a sajtópert megindítom.

Sátoraljujhely, 1911. márc. 21.
Győry Kálmán.

Lapunk legközelebbi száma a kettős ünnep miatt pénteken este jelenik meg.

HIREK.

Kossuth Lajos. Ahogy végig verekedünk az élet ellenében a magunk csatáit, szinte észrevétlenül surranak el mellettünk a nagy fordulók. Az örökkön élő dátumok, melyeknek legjelentősebbjei közül való volt a hétfői nap. Ránk virradott a tizenhetedik évfordulója annak, hogy Kossuth Lajosnak, a nemzet nagy halottjának porai hazai földben nyugosznak. Tizenhét évvel ezelőtt az egész nemzet osztatlan, mélyeséges gyásza között helyeztük örök pihenőre a legnagyobb magyar porait és a hazai földre a nagy hamvakat fedő halma bucsujáró helye lett azóta a magyarnak. A Kossuth Lajos neve fogalom: a kristályosan tiszta, önzetlen és minden elzántságra kész hazafiság fogalma. A gyásznapi évfordulóján emlékeinkben körülzárták a halhatatlan Kossuth Lajos szellemét és hazafias kegyelettel áldozunk soha el nem muló emlékének.

— **Kirendelés.** A m. kir. igazságügyminiszter a sátoraljujhelyi kir. törvényszék területére vizsgálóbíróul továbbra is Kun József kir. törvényszéki bírót rendelte ki.

— **Vizsgálat a munkásbiztosító pénztárnál.** Dr. Sigmond Emil miniszteri titkár és dr. Mihályfy Győző miniszteri számtanácsos a sátoraljujhelyi kerületi munkásbiztosító pénztárnál rendes évi vizsgálatot tartanak.

— **Zoványi Jenő fegyelmi ügye.** Említettük, hogy a dunamelléki kerületi bíróság Zoványi Jenőnek, a sárospataki református akadémia elmozdított tanárának ismeretes fegyelmi ügyében perújítást rendelt el azon az alapon, hogy az egyetemes konventi bíróság Zoványit a hithűségnek és lelkeszi hivatalos esküjének megszegésében találta vétkesnek, holott ebben az ügyben nem a lelkeszi hivatalba lépésekor tett esküje, hanem a tanári hivatala elfoglalásakor tett eskü az irányadó. Szombat délután 5 órára volt kitűzve a dunamelléki kerületi bíróság újabb tárgyalása a Lónyay-utcai gimnázium disztermében. A tárgyalást azonban nem lehetett megtartani, mert az egyházi törvényekben előírt hét bírósági tag közül csak négy jelent meg, a többi pedig betegséggel mentette ki elmaradását. A bíróság e miatt meg sem alakulhatott s így a tárgyalást csak néhány hét múlva fogják megtartani.

— **Halálozás.** Takács Jánosné szül. Balogh Mária életének 56-dik évében elhunyt Kazsón.

— **A Kazinczy-kör estélye.** A zempléni vármegyei Kazinczy-kör háziestélye közbejött akadályok miatt f. hó 25-éről f. hó 30-ára lett halasztva. Az estély iránt minden vonalon nagy az érdeklődés és már eleve is biztosítva van a poszárnak s nívójában szokatlanul értékesnek ígérkező est sikere.

— **Egy lelkesné tragédiája.** Súlyos csapás érte e napokban Szabados Mihály vécei gör. kath. lelkeszt. Köztisztviselőben álló neje, aki elhunyt fia után való bánatában hosszabb ideje buskomorra lett, a parókia udvarán lévő kutba ölte magát. Szombaton este tünt el lakásáról anélkül, hogy távozásáról hozzátartozóinak említett

tett volna. Hiába keresték azon éjjel, nem tudtak nyomára akadni. Másnap, vasárnap reggel ismét keresésére indultak és végre a lelkeszi lakhoz tartozó mély kutban megtalálták hulláját. — A szerencsétlen lelkeszné pillanatnyi elmezavarában követhette el véztes tettet. Szabados Mihály plebános iránt széles körben a legnagyobb részvét nyilvánul meg a családot ért csapás miatt.

— **Az ipartestület közgyűlése.** A sátoraljujhelyi általános ipartestület folyó évi március hó 26-án, vasárnap délután évi rendes közgyűlést tartja a volt székház tanácstermében. Ha a közgyűlés részvétlenség következtében elmarad, azt április hó 2-án fogják megtartani.

— **Az áprilisi országos vásár.** A legközelebbi ugynevezett Virág országos vásár folyó évi április hó 10 és 11-én fog Sátoraljujhelyben megtartani. Hogy a hasított körmű állatoknak erre a vásárra leendő felhajtása engedélyezve lett-e, azt még az országos vásár megtartása előtt jelezni fogjuk.

— **A szocialisták márciusa.** A sátoraljujhelyi szociáldemokrata párt vasárnap délután ünnepelte meg a „Magyar Király” udvari termében március 15-nek emlékét. A beszédekkel s szavatokkal tarkított ünnepség után a munkásság véros lámpionok alatt végig vonult a Fő-utcán, Wekerle-terén és Kazinczy-utcán és úgy tünített a maga igyekvései mellett.

— **Megunta az életet.** Megint megergel akarta magát elpusztítani egy helybeli kárpitosság. Igari Béla munkaadójának Kazinczy-utcai műhelyében gyufaoldatot ivott azzal az eltökélt szándékkal, hogy megvált az élettől. A szándéknál tovább azonban nem jutott, mert a gyors orvosi segély igénybevétele csakhamar magához térítette az elszánt embert és most már tul van minden komolyabb veszedelmen. A kórházba szállítása alkalmával három levelet találtak zsebében, melyekben nejtől, munkaadójától és Székesfehérváron lakó rokonától bucsuzik. Tetteinek oka egy kis családi viszálykodás volt.

— **Ügyvédi iroda megnyitás.** Dr. Binét Menyhért Sárospatakon ügyvédi irodát nyitott.

— **A pervezteszt elégtétele.** Kacsur Fedor világi lakos a homonnai kir. járásbírósnál egyik szomszédja ellen indított — és részére kedvező befejezést nyert — polgári per tárgyalásáról haza ment. Az alperes sehogy sem akart belenyugodni ebbe az elintézésbe. Nagyon a lelkére vette az eredményt s radikális uton-módon vett magának elégtételt. Utközben rálesett az alperesre s amint az elhaladt mellette, ő kiugrott rejték helyéből és Kacsur fején orozva több kézzurást ejtett. A sérülések nem halált okoztak ugyan, de több heti gyógyidőt igényelnek. A bűnvádi eljárás a rabínatus alperes ellen megindult.

— **Bankfőnök.** A Nagymihályi Gazdasági Bank Szinnán, a Sátoraljujhelyi Takarékpénztár — amint azt már megírtuk — Varannón fiókot állít fel. A varannói fiók folyó évi április 1-én kezd meg működését s igazgatója Bernáth Béla főszolgabíró lesz.

— **Apró krónika. Gyári baleset.** A kiskemencei fűrészgár egyik munkását saját vigyázatlansága súlyos bajba sodorta. A gép elkapta jobb kezét és letörte annak hüvelykujját. — **Amerikában.** Egy homonnaolykai 19 éves zsidóleány a múlt évben Amerikába ment pénzt szerezni, hogy majdan azzal férjhez mehessen. Talált is megfelelő és jól jövedelmező foglalkozást, de a honvágy folyton gyötörte a szegény teremést ugyanynyira, hogy bánatában az elméje is elborult. Az amerikai hatóságok elrendelték a leány hazaszállítását és a szerencsétlen teremést a mult szerdán Homonnára is érkezett a melléje rendelt kísérelvel. — **Halálra forrított gyermek.** Duna Györgyné Feketeköptaki lakosné katlanban fizet

forralt és amidőn az megtörtént, elvette a tüzhelyről és letette a szobában. Ártatlan két éves fiacskája ott forgolódott és egy észre nem vett pillanatban a katlanba esett, úgy, hogy súlyos sérüléseket szenvedett. Másnap meghalt a csöpp ember.

— **Elveszett.** Elveszett egy apró-pénztárca A. B. monogrammal, megtalálójá illő jutalomban részesül kiadó-hivatalunkban.

SZÍNHÁZ, ZENE.

Színházi hét. Szerdán: Édes öregem és Narancsvirág (két operett-ünnepség), Csütörtökön: Arckép (vigjáték-premier), Pénteken: mérsékelt helyárral Tilos a csók, Szombaton: délután Göre Gábor Budapesten, este: Halhatatlan lump (operett-ünnepség), Vasárnap: délután Az obsitos, este: Nick Carter (drámai ünnepség) kerül színre.

** **Cigányszerelem.** Szombaton este kezdett hozzá Mezey Kálmán szintársulata a tavaszi szezonhoz. S az ilyen paradés s érdeklődéssel várt alkalmak mellől elmaradhatatlan a premier: a Cigányszerelem került hát előbünk és kóstaltunkunk kellett, hogy az a harsogó siker, mely Lehárnak erről az operettjéről szórta szét a himnuszokat, csak az újságok hasábjain élhetett. Unalmas s szörnyen jámbor librettó — a százszor hallott mesével és hijján mindannak a derünek és minden olyan ötletnek, amelyek nélkül operett ma már nehezen hathat. A muzsikájában is nagyon vértelenül, nagyon szegényesen él a Lehár zsenije: amellett a zuhatag mellett, melylyel a Vig özvegyből és a Luxemburg grófjából való reminiscenciákat önti a zenekar, kevés invenció és kevés szinesség akad meg. Lapos s a hét szük esztendő módján sovány ez az operett: nagyon megszire botorkál — értékben és erőben — azoktól a sikerektől, amikkel a Lehár operettjeinek utja van rendszerint kiköveve. Az előadás is csöndesen s minden szinpadai jelentőség nélkül következett sorra. Solti Vilma, Feledy Boriska, Fátoly Hedvig, Solti Ernő, Székely Gyu a és Aldori László játszták a vezetőszerepeket és szívesen, sok szeretettel fogadta a közönség az alakításait. Taps volt bőven, de messziről sem a Cigányszerelemnek szólt — a taps. (s.)

** **Két előadás.** Tegnap este Molnár Ferenc pompás vigjátéka: a Testőr volt soron. A Molnár márka frappáns ötleteket, finom szatírákat jelent és a Testőr végig magánhordja mindennek a foszforeszkálását. Csupa szin, csupa hangulat és az előadás, melylyel a társulat a deszkákra vitte, a legjobbak közül való. A vezetőszerepekben Markovits Margit és Aldori László jártak elől és alakításait szívesen, készséggel becsülte értékükön a publikum. Mellettük K. Thege Emilia és Gáspár Jenő elevenített meg sok sikerrel a Molnár pompás figuráit. — Hétfőn üres ház előtt a Vig özvegy reprizével álltunk szemközt. Leszállított helyárrak s leszállított nivó: ez az est szignaturája s a közönségnek egyáltalán nem volt oka arra, hogy megbánja, amiért olyan feltűnően nagy számmal — maradt távol.

Felelős szerkesztő: **Dr. Adriányi Béla.**
Főmunkatárs: **Majtényi Géza.**
Helyettes szerkesztő: **Roboz Hugó.**
Laptulajdonos: **Ehler Gyula.**

HIRDETÉSEK.

Eladó

egy 8 éves s teljesen jó karban levő „Első Magyar“-féle cséplő-garnitúra 8-as elevátorral s a hozzá tartozó szerszámokkal.

Bővebb felvilágosítással szolgál
Pánthy Bertalan
Rákócson,
(Zemplén vármegye.)

PALACE SZÁLLODA

Budapest, Rákóczi-ut 43.

RENDES SZIDOR

személyes vezetése.

150 fényesen berendezett szobával, külön lakosztályokkal, a legmagasabb igényeknek megfelelően felszerelve. Szobák 4 koronától.

A szálloda éttermeiben

kolozsvári Pongrácz
Lajos esténként
hangversenyez.

Elsőrendű magyar és francia konyha.

Teljes pensio 10 koronától.

PILSENI SÖR.

ELSŐRENDŰ BOROK.

Untereiner János volt alsó-tátrafüredi vendéglős vezetése alatt. — Sürgőnyezim: Palacehotel, Budapest

V. 28/2. 1911. szám.

Árverési hirdetés.

Alólirott bírói kiküldött, mint végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy Schvarcz Ignác varannói bej. cég végrehajthatónak, meg nem nevezett tapolymogyorósi cég végrehajtást szenvedett elleni 81 korona 60 fillér s járuléka iránti végrehajtási ügyében végrehajtást szenvedett cégnél lefoglalt s 1500 koronára becsült egy drb Höcher Testvérek-féle gőzmozdony, stb.-ből álló ingóságok nyilvános bírói

árverésen eladatnak s árverési határidőül 1911. évi március hó 30-ik napjának délutáni 3 órája Tapolymogyorós községébe, a végrehajtást szenvedett cég lakásához kitézetik s ahhoz a venni szándékozók ezennel meghívottnak.

Kelt Varannón, a kir. járásbíró-ságnál, 1911. évi március hó 12-én.

Sztankó László,
kir. jb. irodatiszt,
mint kik. végrehajtó.

Eladó ház és föld.

Sztropkón egy téglából épült, Eternittel fedett, egészen új, csinos uri ház melléképületekkel, szép gyümölcsösrel, nemkülönben 400 magyar hold földdel és 120 hold erdővel együtt eladó. Ugy a földek, mint a ház, külön is eladó.

Együttal keresek egy kerítészetel foglalkozó olyan családos egyént, aki sztropkói belsősegen konyha-kertészetet létesítene.

Felvilágosítást ad Unghváry Ede m. kir. postamester Huszton.

Burgonya

Hortensia, nagy fehér belül, parázs, 120 mázsa Nagy-géresi gazdaságomban eladó; ugyanott egy

simenthali tehén

is.

Dobay.

A PERONOSPORA ELLEN

idejében permetezzünk

valódi Bixeni Kristály-Azurinnal
mely jobb, biztosabb és olcsóbb védőszer
mint a kékkő meszkeverék.

KAPHATÓ MINDENÜTT.

Kérjen ingyen-prospektust.

Magyarországi főraktár:

MOLNÁR M. és TÁRSAI

műszaki és mezőgazdasági
cikkek nagykereskedése

Budapest, VI., Gyár-utca 21/g.

Rézkénpor, permetezőgép, borsajtó,
zsák, ponyva, gépolaj, gépszij stb.
legolcsóbb beszerzési forrása.

894/1911. tk. sz.

Hirdetmény.

Rad és Pálfölde községeknek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t.-cz. értelmében elkészítettvén és a nyilvánosságának átadtván, ez azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15. és 17. §-ai alapján, ide értve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §-a a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §-ában és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket, azok pedig, kik valamely teherátvitelnek az 1886. XXIX. t.-cz. 22. §-a, illetve az 1889. XXXVIII. t.-cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket 6 hónap alatt, vagyis 1911. évi október hó 1. napjáig bezárólag a tkvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 18. §-ainak eseteiben — ideértve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1911. évi október hó 1. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vételni nem fog;

3. hogy mindazok, akik az 1. és 2. pontban körülírt eseteiken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármily irányban sértve vélik, — ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1911. évi október hó 1. napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszerű másolatokat is esatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Királyhelmezen, a kir. járásbíró-ságnál, mint telekkönyvi hatóságnál 1911. évi március hó 3-án.

A kiadmány hitelül:

Ungváry,
telekkönyvvezető.

Horkay sk.,
kir. járásbíró.

Úrak figyelmébe.

Tisztelettel hozom a nagyérdemű közönség szives tudomására, hogy Sátoraljajhelyben, a Wekerle-téren (Szegő Sándor mellett)

angol gyapjuszövet, férfiruha-kelme és posztó áruházat nyitottam.

Raktáron tartom a tavaszi és nyári szezon valódi angol gyapju szövet ujdonságait s azokból a jövőben mindenkor a legújabbak lesznek kaphatók méterenkint 2 forint 50 krajczártól feljebb.

Magyar gyártmányu férfiruha kelmékből nagy választék.

Mindezekből a szövetekből a legjutányosabb áron fogadok el ruha megrendeléseket, melyeket elsőrendű angol uri szabók állítanak ki teljes szavatosság mellett.

Maradék angol seviot kelméket 1 métertől 3 m. 80 cm.-ig méterenkint 2 forint 20 kr.-jával (mely szövetnek bolti ára 4 frt) árusítok ki.

A férfi közönség becses támogatását kérve és pontos kiszolgálásról biztosítva, vagyok

KLEIN M.
áruházintéző.

Tavaszi és átmeneti kabát-különlességekből nagy raktár.